

Johans Baptists von Spiks

Johans Baptists von Spiks dzimis 1781. (tūkstots septiņi simti astoņdesmit pirmā) gada 9. (devītajā) februārī Höchstadt pie Aišas.

Viņš bija septītais no vienpadsmit bērniem.

Vispirms viņš studēja filozofiju Bambergā, pēc tam medicīnu un dabas zinātņi Virzburgā.

Pēc tam viņš strādāja par ārstu Bambergā.

Bavārijas karalis Maksimilians pirmais bija par viņu dzirdējis un piešķīra viņam stipendiju zooloģijas studijām Parīzē.

Zooloģija kļuva par viņa aizrautību.

Kopš 1811. (tūkstots astoņi simti vienpadsmitā) gadā Johans Baptists von Spiks bija atbildīgs par Minhenes zooloģisko kolekciju. Šajā gadā viņš uzrakstīja grāmatu par savu darbu.

1817. (tūkstots astoņi simti septiņpadsmitajā) gadā viņš uzsāka savu lielo ekspedīciju uz Brazīliju. Līdz 1820. (tūkstots astoņi simti divdesmitajam) gadam viņš veica pētniecību daļai no Brazīlijas kopā ar Fridrihu Filipu von Martiusu.

No sava ceļojuma viņi atveda līdz 6 500 (seši tūkstoši pieci simti) augu, 2 700 (divi tūkstoši septiņi simti) kukaiņu, 85 (astoņdesmit piecus) zīdītājus, 350 (trīs simti piecdesmit) putnus, 150 (simtu piecdesmit) abiniekus un 116 (simtu sešpadsmit) zivis.

Viņa vārdā tika nosaukts papagailis Spiksa-ara.

Johans Baptists von Spiks nomira 1826. (tūkstots astoņi simti divdesmit sestā) gada 13. (trīspadsmitajā) maijā Minhenē 45 (četrdesmit piecu) gadu vecumā.

Das war lettisch.